

Sygn. akt IV U 679/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019r. w S.

odwołania J. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 13 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. A.

do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 maja 2018r. do 30 kwietnia 2020r.

Sygn. akt: IV U 679/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. A. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że jest niezdolny do pracy z powodu chorób narządu ruchu. Schorzenia te wykluczają podejmowanie przez niego wysiłku fizycznego i pracę stosowną do poziomu jego wykształcenia (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 30 lipca 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. A., w dniu 18 maja 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek ubezpieczonego k.1-3 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 2 lipca 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 2 lipca 2018r. k.9 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 30 lipca 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.21 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 30 lipca 2018r. k.11 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 13 sierpnia 2018r. k.31 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 59 lat i wykształcenie zawodowe – hydraulik. Dotychczas był zatrudniony jako pracownik fizyczny, świadcząc m. in. pracę stażysty –montera instalacji wodno-kanalizacyjnych, montera instalacji sanitarnych, ślusarza, dozorca-portiera oraz palacza C.O. (kopia świadectwa pracy za okres od 2 września 1976r. do 23 grudnia 1976r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w B. k.10 akt rentowych i kopia świadectwa pracy za okres od 20 czerwca 1977r. do 30 czerwca 1998r. wysawione przez Państwowy Ośrodek (...) w Ł. k.11 akt rentowych). Uprzednio –do 2017r. ubezpieczony był zatrudniony w PPUH (...) E. G. z siedzibą w Ł.. Wówczas ubezpieczony pracował jako pracownik fizyczny, swoje obowiązki wykonując w wykopach ziemnych (o głębokości powyżej 3m). J. A. zajmował się montażem instalacji wodno-kanalizacyjnych (wyjaśnienia ubezpieczonego k.35-35v akt spawy oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 27 kwietnia 2018r. k.5-6v akt rentowych). Od 15 stycznia 2018r. ubezpieczony jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna (kopia zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w S. z 25 kwietnia 2018r. k.8-8v akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa L/S z przewlekłym zespołem bólowym bez istotnego ograniczenia ruchomości oraz bóle stawów kolanowych bez istotnego ograniczenia ich ruchomości. Od 2009r. ubezpieczony leczy się w Poradni Neurologicznej (kopia dokumentacji z leczenia w Poradni Neurologicznej k.10 akt rentowych –tom dokumentacji medycznej). W styczniu 2018r. rozpoznano u niego obustronny zespół mózdkowy o etiologii toksycznej z zaburzeniami równowagi i upośledzeniem sprawności chodu. Konsultacje psychologiczna i psychologiczna z października 2018r. wykazały, iż ubezpieczony posiada poziom intelektualny na poziomie upośledzenia w stopniu umiarkowanym, a także organiczne zaburzenia poznawcze. W badaniu przedmiotowym stwierdzono chód powolny na poszerzonej podstawie oraz zaznaczoną ataksję czterokończynową. Próba Romberga dodatnia. Obecnie ubezpieczony wymaga systematycznego leczenia i uzupełnienia diagnostyki. Nadto powinien prowadzić oszczędzający tryb życia. Powyższe schorzenia stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej, w tym pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu, wymagającej podejmowania decyzji, jak również sprawności chodu bądź obu rąk. Tym samym nie może on pracować jako pracownik fizyczny do prac ziemnych w wodociągach. Rozpoznany u ubezpieczonego zespół mózdkowy z zaburzeniami równowagi i upośledzeniem chodu na podłożu toksycznym narusza sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy. Istniejące zaś pozostałe schorzenia, w tym m.in. organiczne zaburzenia poznawcze oraz schorzenia narządu ruchu, dodatkowo przyczyniają się do uznania niezdolności do pracy. Za datę powstania u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy należy przyjąć datę wypełnienia wniosku N-9 przez lekarza POZ, tj. kwiecień 2018r., a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 kwiecień 2020r. (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.13-13v akt sprawy oraz uzupełniająca opinia tych biegłych k.37 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. A. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność

do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii. Sporządzone na tę okoliczność opinie zespołu biegłych wraz z jej uzupełnieniem dały podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest od kwietnia 2018r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 kwietnia 2020r. W złożonej opinii głównej biegli rozpoznali u ubezpieczonego szereg opisanych wyżej schorzeń, z których wiodące są schorzenia neurologiczne. W ocenie biegłych schorzenia neurologiczne przy współistnieniu innych schorzeń, w tym schorzeń układu ruchu naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego - którego kwalifikacje ukierunkowują go do wykonywania pracy fizycznej, w tym pracy, którą ubezpieczony wykonywał przez przeważający okres swojej aktywności zawodowej, tj. pracy w wykopach ziemnych o przy montażu instalacji kanalizacyjnych i wodociągowych - w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy w okresie od kwietnia 2018r. do kwietnia 2020r. (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.13-13v akt sprawy oraz opinia uzupełniająca tych biegłych k.37 akt sprawy).

Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że dają one podstawę do oparcia na nich rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonego. Ich wydanie poprzedziła analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz przeprowadzenie badania ubezpieczonego. Opinie są spójne i należyście uzasadnione.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych w zakresie ustalonej przez biegłych daty powstania częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego (zastrzeżenia organu rentowego k.22-23 akt sprawy).

Zdaniem Sądu, nie ma podstaw do podważania merytorycznej wartości opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii. Biegli na podstawie analizy dokumentacji z leczenia ubezpieczonego w Poradni Neurologicznej w opinii uzupełniającej z 10 lutego 2019r. wskazali, że jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć datę wystawienia wniosku N-9 przez lekarza POZ ,tj. kwiecień 2018r. (zaświadczenie lekarza POZ z 20 kwietnia 2018r. k.16 akt rentowych –tom dokumentacji medycznej). Biegli uznali, iż od tej daty ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy z powodu rozpoznanego u niego zespołu mózdkowego z zaburzeniami chodu na podłożu toksycznym. Zauważyć należy, iż żadna ze stron postępowania nie kwestionowała opinii biegłych w kształcie po jej uzupełnieniu, w tym również organ rentowy nie zgłaszał do niej zastrzeżeń (k. 37 akt sprawy).

W ocenie Sądu stwierdzić dalej należy, że w ostatnim 10-leciu przed w/w dniem powstania niezdolności do pracy (okres od 1 kwietnia 2008r. do 1 kwietnia 2018r.) wnioskodawca posiada wymagany przepisami 5-letni okres ubezpieczenia, w konsekwencji czego spełnił przesłankę wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (karta przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego z 9 sierpnia 2018r. k.29-30 akt rentowych). Nie budzi również wątpliwości, że niezdolność do pracy określona na kwiecień 2018r. powstała w okresie nie przekraczającym 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia (karta przebiegu zatrudnienia k.29-29v akt rentowych).

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 w zw. z art.58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 maja 2018r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o rentę, do 30 kwietnia 2020r.